

[Justitsministeren]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Dernæst tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om renter ved forsinket betaling m. v.

(Lovforslag nr. L 38).

Lovforslaget indeholder dels nye regler om, fra hvilket tidspunkt der skal betales morarenter, dels en regel om, at den gældende morarentesats på Nationalbankens diskonto + 2 pct. ikke kan fraviges i forbrugerforhold.

Lovforslaget har tidligere været fremsat den 17. december 1976. Det var til 1. behandling den 20. januar 1977 (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 4016). Forslaget bortfaldt imidlertid som følge af folketingsvalget den 15. februar 1977.

Lovforslaget blev atter fremsat den 16. marts 1977, og efter en fornyet 1. behandling den 4. maj 1977 (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3524-3527) blev det henvist til retsudvalget. I udvalget nåede man at begynde en gennemgang af forslaget, men det var ikke muligt at færdigbehandle det inden sommerferien.

Under lovforslagets behandling i retsudvalget kom der bl. a. en henvendelse fra Advokatrådet med en række forslag om ændringer i lovforslaget. I justitsministeriet har vi fundet, at vi på flere væsentlige punkter bør følge Advokatrådets henstillinger. I lovforslagets § 3, stk. 2, er den frist, som skyldneren skal have, inden han skal betale rente, således ændret fra 30 dage til 1 måned. Endvidere er der i § 3, stk. 4, indføjet en regel om, at fordringshaveren senest kan kræve rente fra den dag, hvor han har begyndt retsforfølgning til betaling af gælden. Med hensyn til begrundelsen for disse ændringer skal jeg henvise til bemærkningerne til de nævnte bestemmelser i lovforslaget.

Bortset fra de ændringer, der er affødt af Advokatrådets forslag, er der tale om en uændret genfremsættelse. Jeg kan derfor henvise til de to tidligere fremsættelser, henholdsvis Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3390, og Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 704. For så vidt angår forslaget om, at morarentesatsen på diskontoen +

2 pct. ikke kan fraviges i forbrugerforhold, er jeg ligesom min forgænger klar over, at der også kan fremføres argumenter mod en ufravigelig morarentesats, og jeg er naturligvis villig til at drøfte disse problemer under den videre behandling af lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om en velvillig behandling af lovforslaget.

Derefter tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om visse forbrugeraftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).

(Lovforslag nr. L 39).

Forslaget tilsigter at gennemføre en række forslag, som er fremsat af forbrugerkommissionen for at sikre forbrugerne en øget beskyttelse mod misbrug og en bedre retsstilling i det hele taget på områder, hvor der har vist sig at være et særligt behov herfor.

Lovforslaget har tidligere været fremsat den 20. januar 1977 (Folketingstidende 1976-77, 1. samling, sp. 3991), men bortfaldt som følge af folketingsvalget i februar. Det blev genfremsat uændret den 16. marts 1977 (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 705). Det var til 1. behandling i maj (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3389 ff.), hvorefter det blev henvist til retsudvalget. Det var imidlertid ikke muligt at færdigbehandle forslaget inden sommerferien.

Vedrørende hovedpunkterne i lovforslaget henviser jeg til min forgængers tale ved fremsættelsen i januar måned.

Efter det tidligere lovforslag skulle forbudet i § 2 mod uanmodet personlig eller telefonisk henvendelse til forbrugere (»dørsalg«) også omfatte henvendelser om bestilling af bøger og om tegning af forsikring. Såvel ved fremsættelsen i januar som ved genfremsættelsen i marts gav min forgænger dog udtryk for, at han var klar over de synspunkter, som kan anføres imod et forbud mod dørsalg af bøger og forsikringer. Under 1. behandling i maj måned blev disse synspunkter stærkt understreget fra mange sider, og et flertal af partiernes ordførere kunne ikke støtte forslaget om at ophæve adgangen til dørsalg af bøger og forsikringer. Under hensyn hertil er lovforslaget ændret, således at denne adgang opretholdes gennem særlige undtagelser.